

6. oktober - 27. nedelja med letom (ROŽNOVENSKA)

Lk 17,5-10 - [TUKAJ](#)

Nedeljski odlomek ima dva dela. Prvi je prošnja apostolov za pomnožitev vere in Jezusov odgovor, drugi pa je prilika o odnosu med gospodarjem in služabnikom.

V prvem delu je značilna vsebinska razlika med prošnjo apostolov in Jezusovim odgovorom. Apostoli prosijo za pomnožitev vere, kakor da bi bila vera nekaj, kar je možno meriti ali tehtati. Jezus pa govori o kakovosti vere. Torej bi mogli prej govoriti o zaupanju, ki določa kakovost ali globino vere in ga more utrditi samo Gospod Cerkve ne glede na težave, razočaranja in nemoč apostolov. Zelo verjetno gre pri tem za nek samostojni Jezusov opis vere, ki se ni samo obdržal med prvimi kristjani, ampak so ga ti tudi po svoje predelali v primerjavo z drevesom izjemno globokih korenin, ki se presadi v morje. Vzparednici pri Mateju in pri Marku namreč govorita o gori, ki jo vera prestavi. Ta samostojni opis je potem evangelist z uvodom v obliki vprašanja apostolov spretno povezal in spravil v skupino "poučevanje apostolov". Vsekakor pa ostane ista končna misel: »Človeka tudi le trohica vere naredi sposobnega za sodelovanje v Božjih načrtih.«

Prilika o odnosu med gospodarjem in služabnikom, ki sledi, nima nobene vsebinske povezave s prejšnjo kakovostjo vere. Tudi ni bila namenjena apostolom, ampak iz izraza »Kdo izmed vas ...« da razumeti, da jo je Jezus naslovil na svoj nasprotnike ali pa na množico poslušalcev. Ko evangelist govori o služabniku, ima v mislih sužnja v judovskem pomenu besede. Prevod z izrazom "služabnik" ni zadosten, ker ne izraža odnosa popolne odvisnosti, gre pa prav za to. Suženj je dolžan svojemu gospodarju brezpogojno službo. Evangelij gospodarja, ki od sužnja zahteva, da mu streže po celodnevnem delu, nikakor ne oanačuje za nekakšnega tirana ali izkoriščevalca, saj je to bilo vsakdanje dejstvo in odgovarja normalnemu tipu gospodarja. Tako kot suženj ne more pričakovati neke gospodarjeve hvaležnosti za svoje delo, je tudi človek pred Bogom v odnosu odvisnost in zato ne more postavljati nekih zahtev. Ni mu dovoljeno obnašati se kakor farizej, ki je pred Bogom našteval svoje zasluge. Pred Bogom je človek vedno tisti, ki sprejema, nikoli tisti, ki daje.

Da Bog ne gleda na človeka kot na sužnja nam povedo sinoptični evangeliji na več mestih. Pojem "Gospodov suženj" je samo v Stari zavezi v povezavi z načinom govorjenja o starozaveznih pobožnih. Gre samo za dejstvo, da učenci stoje pred Bogom brez zahtev, kakor sužnji pred gospodarji. Gre torej za obnašanje učencev in ne za Božje pojmovanje. z izrazom "vse, kar vam je bilo ukazano", besedilo označuje vse tisto, kar Bog zahteva od človeka. V tem ne smemo gledati kazuistično vsoto vseh zapovedi, ampak teološko kot vse obsegajočo zahtevo. Zato je zgrešeno pojmovanje vseh tistih, ki si zaradi preteklih del ali uspehov domišljajo, da imajo pred Bogom ali v Cerkvi pravico do kakežga posebnega položaja ali nagrade.